30 Σεπτεμβρίου 2014

Η μνήμη της Ελλάδας Ν. Λυγερός

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Πολλοί προσπαθούν να κάνουν πράγματα σημαντικά για την πατρίδα μας, δίχως όμως να ασχολούνται με την αξιολογία της. Η Ελλάδα μας είναι σαν την ελευθερία, μια δύσκολη γυναίκα που εξετάζει μόνο το έργο και όχι τις κινήσεις.

Διότι αυτό το έργο είναι η μνήμη της. Ποιος όμως αντιλαμβάνεται τι είναι η μνήμη της; Ποιος συνειδητοποιεί ότι όλη η έννοια της συνέχειας που είναι τόσο σημαντική για μας, αφού λειτουργούμε σε ένα διαχρονικό πλαίσιο, δεν θα υπήρχε δίχως το έργο της Φιλικής Εταιρίας.

Ο τόπος θα είχε τουρκέψει εντελώς δίχως τις απεγνωσμένες προσπάθειές της, για να απελευθερώσει το λαό μας από τον οθωμανικό ζυγό. Διότι, ακόμα και η έννοια της ιπποσύνης είχε εξαντληθεί εκείνη την εποχή.

Τα μέλη της Φιλικής Εταιρίας δεν επιχείρησαν να αφήσουν το δικό τους όνομα, σημασία είχε μόνο το συλλογικό έργο, διότι ήταν το μόνο ικανό να σηκώσει το βάρος της τουρκοκρατίας.

Ανάλογα παραδείγματα δεν είναι μόνο σπάνια στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Γι’ αυτό το λόγο η μνήμη της Ελλάδας είναι το έργο της Φιλικής Εταιρίας, διότι ακολουθούσε το νοητικό σχήμα της μνήμης μέλλοντος.

Διάβαζαν τα μέλη της τους νεκρούς για να γράψουν για τους αγέννητους, διότι όλοι οι ζωντανοί ήταν σκλάβοι και καταπιεσμένοι από την οθωμανική Αυτοκρατορία. Η ζωή τους δεν είχε όραμα. Ενώ η Φιλική Εταιρία κατάφερε να μετατρέψει το αδιανόητο σε ουτοπία και την ουτοπία σε όραμα.

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα του έργου της, δίχως να περιμένει τίποτα από τις ξένες δυνάμεις και τους ραγιάδες του κατοχικού τόπου.

Ελεύθεροι άνθρωποι δεν έδωσαν μόνο τη ζωή τους για την πατρίδα μας, αλλά και το πνεύμα τους για να ενεργοποιηθεί η μνήμη της. Ενώ, ακόμα και τώρα υπάρχουν μερικοί δικοί μας που όχι μόνο δεν το ξέρουν καν, αλλά επιμένουν ότι είναι ένας μύθος, δίχως να καταλάβουν ότι αυτό που ονομάζουν μύθο είναι στην πραγματικότητα η ουσία της ιστορίας.

Αν σκεφτόμαστε ελληνικά είναι απλώς και μόνο επειδή το πνεύμα δεν έσβησε ακόμα και στη φάση της τουρκοκρατίας, έπρεπε όμως μέσα σε αυτόν τον σκοταδισμό να υπάρξουν φάροι που να αντέξουν το μαύρο της κατοχής και να επιτρέψουν την επανάσταση, ενσωματώνοντας με αυτόν τον τρόπο την έννοια της αντίστασης για την πατρίδα μας.

Μετά από δύο αιώνες, ακόμα και αν υπάρχουν ακόμα ραγιάδες, η Ελλάδα είναι ελεύθερη. Κι αν δέχεται πολιορκίες είναι μόνο και μόνο διότι είναι ζωντανή. Ελεύθερη και πολιορκημένη, αλλά ζωντανή και με μνήμη. Γι’ αυτό το λόγο έχει μέλλον. Και δεν είναι μια κρίση τέτοιου τύπου που θα μας βάλει κάτω.

Πέρασαν μόνο εκατό χρόνια από την απελευθέρωση της Μακεδονίας και των Δωδεκανήσων. Η απελευθέρωση κράτησε έναν αιώνα. Αυτό και μόνο είναι ενδεικτικό της δύσκολης περιόδου που περάσαμε με την τουρκοκρατία.

Κατά συνέπεια, φέτος, αντί να είμαστε μίζεροι θα έπρεπε να δείξουμε σε όλους ότι δεν έχουμε ξεχάσει τίποτα και να είμαστε και στην Μακεδονία και στα Δωδεκάνησα με τους ανθρώπους μας και με τον στόλο μας.

Τα νησιά δεν απελευθερώθηκαν μόνα τους από τον τουρκικό ζυγό και αυτά είναι τώρα που μας προσφέρουν τη δυνατότητα να έχουμε το λεγόμενο απέραντο γαλάζιο, την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Και η ανακήρυξή της μπορεί να είναι και το αποκορύφωμα αυτής της επετείου, ως φόρος τιμής στο έργο των δικών μας, που σκεφτόντουσαν εμάς.

Πηγή: nikos-lygeros-poihsh.blogspot.gr